

til ledige – tidspunktet, hvor den ledige skal have et arbejdstilbud, fremrykket.

I Jobskabelse.

De nuværende muligheder for kommuner og amtskommuner til at iværksætte initiativer, der skaber nye arbejdspladser, er snævre. Det gælder initiativer i kommunalt regie, men i særlig grad initiativer, der inddrager den private sektor. Faren for konkurrence i forhold til eksisterende virksomheder, de kommunale budgetrammer og de begrænsede statslige tilskud til beskæftigelsesinitiativer, har gjort det vanskeligere for kommunerne at imødegå de uheldige konsekvenser af den stigende arbejdsløshed.

Samtidig hermed kan det i dag konstateres, at en række samfundsmæssigt værdifulde opgaver ikke bliver udført, fordi de isoleret set ikke er økonomisk rentable. Typiske eksempler er opgaver indenfor genbrug, forureningsbekæmpelse, isolering og byfornyelse. Sådanne opgaver vil ofte være samfundsmæssigt rentable f. eks. på grund af den valutabesparelse, der ligger i et mindsket energiforbrug.

I disse tilfælde vil det derfor være en fornuftig investering at give økonomisk støtte til oprettelse af nye arbejdspladser.

På dette område er der således behov for væsentligt større spillerum for de forskellige myndigheder, organisationer og private virksomheder.

Jobskabelsesordningen skal først og fremmest rettes mod *værdiskabende* og samfundsnyttige aktiviteter af ekstraordinær karakter. Ordningen indebærer ikke mulighed for støtte til højnelse, af det almindelige serviceniveau på områder inden for kommunerne. Foruden beskæftigelseshensynet lægges der vægt på at få sat aktiviteter i gang på områder, der også ud fra andre hensyn er højt prioriteret.

Som *initiativtagere* til jobskabelsesaktiviteter tænkes på private virksomheder, faglige organisationer, kommuner, amtskommuner, statslige institutioner og lokale foreninger m. v. Initiativet er således placeret i de lokale samfund.

I overensstemmelse hermed er koordineringen og godkendelsen af aktiviteterne henlagt til *arbejdsmarkedsnævnene*, hvis sekretariater planlægges styrket. Arbejdsmarkedsnævnene skal bl. a. tilse, at jobskabelsesordningen administreres i sammenhæng med behovene på det lokale arbejdsmarked og de eksisterende uddannelsesmuligheder, således at de ledige opnår de kvalifikationer, der er behov for, og således at der ikke igangsættes

arbejder, der giver anledning til ubillig konkurrence i forhold til eksisterende virksomheder eller anden forvriddning af konkurrenceforholdene undgås.

For at give nævnene så gode betingelser som muligt, vil man – ud over at styrke nævnenes sekretariater – efter lovens vedtagelse sammen med arbejdsmarkedets parter og (amts)kommunerne udarbejde et vejledningsmateriale til nævnene, ligesom en fælles kursusvirksomhed tænkes iværksat.

Af hensyn til deltagerne er det vigtigt, at de arbejdspladser, der oprettes, i videst muligt omfang er *normale arbejdspladser*. Endvidere er det vigtigt, at de ansatte indgår i et normalt arbejdsmiljø med kontakt til og i samarbejde med forskellige faggrupper.

For at fremme sigtet med at ansættelsen skal finde sted i *private virksomheder*, er det nødvendigt, at initiativet til jobskabelsesprojekter i videst muligt omfang tages af de private virksomheder selv, eller at kommunale projekter udføres af eller i samarbejde med private virksomheder.

Dette kan bl. a. fremmes gennem en aktiv deltagelse af erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer, der vil være velegnede til at hjælpe de mindre virksomheder i de enkelte kommuner med at udarbejde jobskabelsesprojekter ved f. eks. at udarbejde tilbudsmateriale og informere om mulighederne.

Den *statslige støtte* ydes som støtte pr. arbejdstime og udgør i 1982 30 kr. pr. time. Tilsagnet om støtte gives principielt til den enkelte arbejdsplads, når denne besættes med en person, der er og har været tilmeldt arbejdsformidlingen som ledig i mindst 3 måneder. Støtten følger således ikke – som ved arbejdstilbudsordningen – den enkelte ledige. Denne støtte vil ikke fuldt ud kunne dække omkostningerne. Til finansieringen af jobskabelsesaktiviteter kræves derfor yderligere midler fra private, stats eller (amts) kommuner eller andre støtteordninger, med mindre der er en sådan økonomi i projektet, at der ikke er behov herfor.

Støtten ydes til arbejdspladser, der i alle øvrige henseender skal være normale, og der skal derfor gælde de *løn- og ansættelsesvilkår*, som er sædvanlige ved tilsvarende arbejder. For særlige grupper, f. eks. unge, vil der dog – som i dag ved beskæftigelsesprojekter – være mulighed for at arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet kan fastsætte andre vilkår.

Ved udformningen af jobskabelsesordningen vil det blive nærmere overvejet, hvorledes man særligt